

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 54/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej SMOLÁK HLA VATÁ advokátska kancelária s. r. o., Laurinská 3, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní pod sp. zn. 14D/251/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a svojho práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným postupom mestského súdu v dodatočnom konaní o dedičstve. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal primerané finančné zadostučinenie a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že uznesením z 2. septembra 2021 súd začal konanie o dedičstve po poručiťovi – manželovi sťažovateľky – a súčasne poveril notárku [REDAKOVANÉ] (ďalej len „súdna komisárka“), aby konala a rozhodovala o dedičstve. V dedičskom konaní, ktoré bolo pred mestským súdom vedené pod sp. zn. B3/61D/13/2021, sťažovateľka namietala vznik prietahov v konaní a žiadala predsedníčku súdu o urýchléné konanie. V oznámení o prešetrení tejto sťažnosti z 18. októbra 2024 predsedníčka súdu skonštatovala jej dôvodnosť a sťažovateľku upovedomila o opatreniach na nápravu. Prejednanie dedičstva bolo právoplatne ukončené uznesením mestského súdu č. k. B3-61D/13/2021-141

z 11. marca 2025, ktorý postupom podľa § 203 ods. 1 písm. c) Civilného mimosporového poriadku schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva.

3. Sťažovateľka sa návrhom z 28. apríla 2025 domáhala prejednaní novoobjaveného dedičstva po poručiťovi z dôvodu, že v pôvodnom prejednaní dedičstva nebol zahrnutý III. dôchodkový pilier, o ktorom dostala informáciu až po ukončení dedičského konania.

4. Ústavný súd v súvislosti s prípravou tohto rozhodnutia požiadal v rámci inštitútu súčinnosti podľa § 60 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) mestský súd o informáciu o aktuálnom stave dodatočného konania o dedičstve. Z odpovede mestského súdu vyplýva, že spis vedený pod sp. zn. 14D/251/2025 bol 30. júna 2025 zaslaný súdnej komisárke. Taktiež uviedol, že spis od notárky dosiaľ nebol zaslaný späť súdu a že v konaní nebolo vydané rozhodnutie.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Podľa sťažovateľky nesie zodpovednosť za neúplne ukončené dedičské konanie po viac ako štyroch rokoch od smrti poručiťa práve mestský súd. Zastáva názor, že dlhotrvajúce pôvodné dedičské konanie (sp. zn. B3-61D/13/2021) vyúsťujúce do rozhodnutia o dedičstve z 11. marca 2025 nebolo vedené riadne a úplne, ak nebolo prejednané celé dedičstvo po poručiťovi (pokiaľ ide o prostriedky z III. dôchodkového piliera tvoriaceho súčasť dedičstva). Popritom poukazuje na jednotlivé skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre posúdenie prietáhov:

5.1. K právnej a faktickej zložitosti uvádza, že ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende súdov. Aj napriek potrebe zisťovať majetok poručiťa v cudzine nejde o vec právne mimoriadne zložitú, keďže zisťovanie majetkových účtov a zostatkov je prevažne technickej povahy.

5.2. Vo vzťahu k správaniu sťažovateľky je toho názoru, že svojím konaním neprispela k vzniku prietáhov, poskytuje súčinnosť, predložila všetky potrebné dokumenty, zúčastnila sa predbežného vyšetrenia dedičstva, reaguje na výzvy súdu a súdnej komisárky a doručila súdu opakované žiadosti o urýchlené konanie.

5.3. K postupu samotného súdu identifikuje tri obdobia úplnej nečinnosti súdu v predmetných konaniach, a to:

a) od 5. októbra 2022 do 10. júla 2023 – takmer deväť mesiacov bez vykonaného procesného úkonu,

b) od 23. októbra 2023 do 14. októbra 2024 – takmer dvanásť mesiacov úplnej nečinnosti napriek urgencii súdu,

c) od 28. apríla 2025 dosiaľ – takmer ďalších šesť mesiacov bez akéhokoľvek úkonu súdu, hoci ide o dodatočné prejednanie dedičstva.

Okrem toho poukazuje aj na neefektívny a nekoordinovaný postup súdu a súdnej komisárky, najmä v súvislosti s vybavovaním dožiadania do cudziny.

5.4. Význam predmetu konania trvajúceho viac ako štyri roky bez definitívneho rozhodnutia je podľa sťažovateľky daný tým, že sťažovateľka je ako manželka poručiťa a matka dvoch nezaopatrených detí vystavená dlhodobej právnej neistote, ktorá má zásadný dopad na majetkové a sociálne zabezpečenie jej rodiny.

6. Sťažovateľka považuje sumu 10 000 eur z titulu primeraného finančného zadostučinenia za spravodlivú a primeranú s prihliadnutím na stav a celkovú dĺžku namietaného konania a na neefektívny, nesústredený a nehospodárny postup, ako aj vzhľadom na dôležitosť povahy tohto konania pre sťažovateľku.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka vzniku zbytočných prietáhov v napadnutom dodatočnom dedičskom konaní vedenom pred mestským súdom, a to v priamej vecnej, časovej a personálnej súvislosti s pôvodným právoplatne ukončeným dedičským konaním.

8. K naznačenej kompaktnosti pôvodného dedičského konania a dodatočného dedičského konania ústavný súd uvádza, že už samotná existencia právoplatného uznesenia (11. marca 2025), ktorým sa pôvodné konanie o dedičstve skončilo (sp. zn. B3-61D/13/2021), vyjadruje, že dedičstvo je vyporiadané, a tiež to, že sa končí jedna „veľká“ fáza konania o dedičstve, tak ako to bolo aj v tomto prípade, čo prirodzene znamená, že v pôvodnom dedičskom konaní nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Procesnoprávna úprava konania o dedičstve v Civilnom mimosporovom poriadku priamo a výslovne predpokladá, že z rôznych dôvodov a rôznymi spôsobmi môže aj po právoplatne ukončenom dedičskom konaní dôjsť k objaveniu ďalšieho majetku po poručiťovi. Na tento účel zákonodarca vytvoril procesnoprávny rámec na vydanie dodatočného rozhodnutia čo najbližšie k hmotnoprávnym pomerom účastníkov konania.

9. Argumentáciu o vzniku prietáhov založená na úvahe o potrebe komplexne nazerať na dedičské konanie, keď súd (prostredníctvom súdnej komisárky) nezistil a neprejednal celý majetok po poručiťovi, nie je možné *ad absurdum* prijať. V opačnom prípade by táto argumentačná konštrukcia viedla k neprípustnému založeniu zodpovednosti súdu za prietahy v konaní, ak by sa majetok poručiťela dodatočne objavil po niekoľkých rokoch po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie o dedičstve skončilo.

10. Z tohto dôvodu sa ústavný súd zameril na posudzovanie toho, či je postup súdu v napadnutom konaní o novoobjavenom dedičstve poznačený existenciou zbytočných prietáhov.

11. K namietanému postupu mestského súdu je potrebné uviesť, že aktuálna dĺžka dodatočného dedičského konania – ktoré predstavuje štandardnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov bez potreby osobitnej rýchlosti postupu v konaní – v trvaní približne šiestich mesiacov ku dňu podania ústavnej sťažnosti (v trvaní približne deviatich mesiacov ku dňu predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti, *pozn.*) je podľa názoru ústavného súdu stále v rámci ústavnej akceptovateľnosti.

12. Z uvedených dôvodov je pre rozhodnutie o ústavnej sťažnosti sťažovateľky plne použiteľný stabilný právny názor ústavného súdu, podľa ktorého nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06). Pojem

„zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý je potrebné vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

13. Ústavný súd preto dospel k záveru, že v napadnutom konaní nedošlo k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľky, ktorá by zodpovedala ústavne relevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. listiny, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

14. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

15. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby sťažovateľka v prípade ďalšej nečinnosti mestského súdu podala svoju ústavnú sťažnosť opakovane.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu